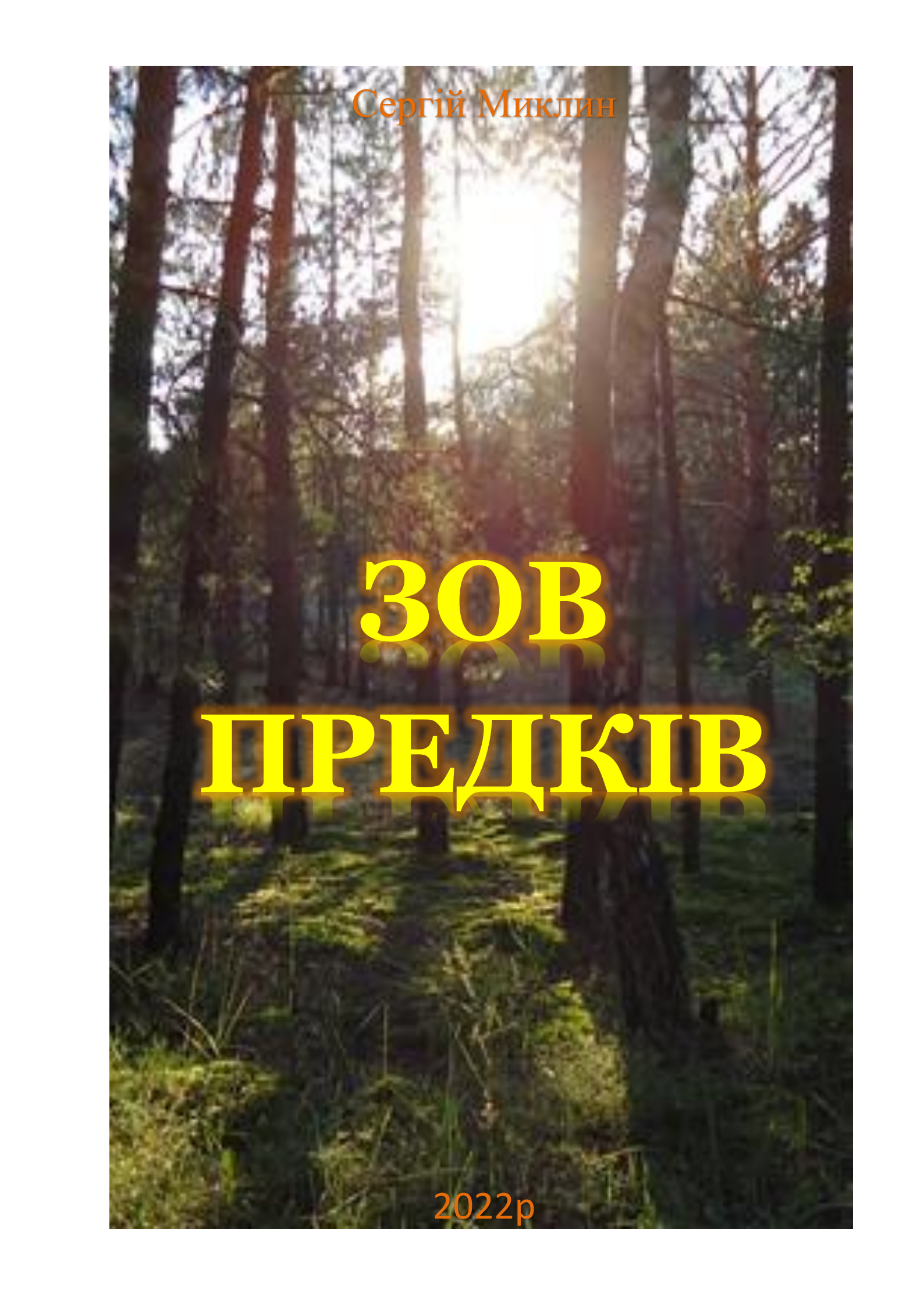


A photograph of a forest with tall, thin trees and sunlight filtering through the canopy, creating a warm, golden glow.

Сергій Миклин

ЗОВ ПРЕДКІВ

2022р

ЗОВ ПРЕДКІВ

СОНЯХИ

Досить правильно описали Ви,
Наталя, сакральність цієї квітки
у порівняння до сонця-світила,
як символу світла і тепла,
які дарують нам небеса
і тому сонце предки наші
називали божеством РА.

І впало те зерня з нього на Землю,
тому й Всевишній назвав її РАЙ
за ці квіти і поживу, і їх поведінку,
коли сонях повертає свою голівку
протягом усього дня,
зі сходу і до заходу сонця.

Навіть таких людей світлих
і від доброти й любові теплих
називають люди сонцем,
та й за ці якості чоловіки
величають своїх жінок вони,
чи навпаки називають сонечком.

МУДРИМ БУТИ

Я чотири роки мовчав.
чого ви люди при такій біді
на сторінку філософії пишете
релігійні і політичні дописи-есе
і про війну зокрема?

Що вже геть ума нема?
Саме так. Не було його і нема.
Тому такі дописувачі
досить далекі від істини.
Вони далекі й від людей,
які живлять Душі
зі своїх родових джерел.

Що сорому нема,
що мудрість вчить тяжко жити,
що філософія вчить людей вбити?
Рішили весь хліб з гімном змішати,
щоб усьому людству показати,
що сьогоднішній смерті карнавал
сатана для людей наказав.

Про мудрих Дух святий дбає,
а в теології поп заправляє,
та і політика, як смертей множина,
тут теж не потрібна, така гнила,
бо людство у ці війни ввела.

Кривавий карнавал
триватиме не довго,

бо любов і добро
скоро вийдуть у фінал.

Я чотири роки мовчав...,
чого ви, люди, такі дурні,
що на сторінку філософії
пишете релігійні дописи
і політичні ремейки,
про війну зокрема?

Це сторінка про мудрість у житті
і таке життя, де мудрість зроста.
Теологія і політика у всі віки
на ідолах прив'язала людські уми,
тому вони не чують власної Душі.

Теологи ж людській спільноті
себе посередниками назвали
між Всевишнім і людьми
і засівати по наказу сатани
ту покору й страх почали,
але не вчать і досі із віків
жити в радості, як богів.

Тому їм не слід
писати на сторінки ці,
бо в них одна мета у всіх життях —
маніпулювати людськими умами
до того часу і пори, коли усі ми
спаплюжимо Рай земний,
а вже у суєті на коні
возсяде князь земний
і назве устрій свій:
армагедон, чи ад
для тих наших чад,
що прийдуть сюди
через покоління три.

А ті, які про війну
пишуть плачі-гімни
є носіями болю, страху,
зла, жорстокості, ненависті
і як політики, і як ідеологи
уже цим служать сатані,
бо всі їх дії вимощені на брехні.

Так, шанси мудрим бути є у всіх,
та вибирають у життєвому путі її лиш ті,
хто свідомо дбає про світи,
а тому їх і оберігає Дух святий.

НЕ ЗАКІНЧЕНА МІСІЯ
Вчора смерть втретє
брала за петельки мене,

та Дух святий мене зберіг,
бо я маю іще домісити пиріг.

Вона в роках минулих теж уже
приходила до мене разів зо три,
та і тоді святий Дух мене застеріг,
бо мене для певної місії беріг.

Я вже вісім років тому
за це обітницю дав Йому,
що світлом своєї Душі
буду пошуковців виводити
га істинні прижиттєві путі.

що словом, діями цей хліб спечу
і кожному дам вогонь для Душі,
який орієнтиром всім буде,
хто свідомо до Всевишнього іде.

Я благодарую святому Духу
тепер щодня і повсюди
і хай знають усі люди,
що саме Він допоможе людям.

ДОБРОГО ДНЯ!
Доброго дня кажімо всі,
бо у цьому вітанні-побажанні
є чистота і світлий посил
зі стану нашого єства.

Та не можна так вітати
і доброту водночас посилати,
коли ми в тривозі, злі,
тому краще помовчати.

Бо ці енергії неприємні
полетять зі словами до тих,
кого забажали ми
ось так привітати.

То також ми
в стані радості і доброти
можемо благословляти
на добрі і правдиві діла,
бо з ними йде від нас
така енергія чиста і свята.

Не можна дійства ці
абияк творити,
чи то у неспокої своїм,
або нема у єстві благодаті.

МУДРІСТЬ
Ось що говорить мудрість людська,

коли ми обмовляємо інших,
то цим самі не стаємо кращі,
бо брехня не тривка
і з часом сама опада,
хоча брехуна
це нічому не вчить
і він діями такими
сам себе спалить.

А розгадка у цьому проста,
що очима осуджуючого завжди
в інших бачимо те ми,
чого бажаємо позбутися самі.

Так грязь свого ума не змити,
та і життя своє можна занапастити,
то мудрість вчить таких,
щоб очищалися вони
у ділах добрих і правдивих.

ПОХІД

Любов у якостях дій
зростає і розвиває її
у прекрасних носіїв
тієї духовності святої
в культурі поведінки
при кожному житті.

Ось чому цю якість люди
так високо вознесли,
бо нею вони доходять
до Творця палаців.

ДУХ

Духовна чистота єства
дає можливість бачити
паралельні світи
і бути присутніми у них
енергіями Душі.

Однак наш ум досить сильно
відмежовується від Душі
і саме завдяки цьому ми
сприймаємо усе своє єство
єдиним учасником життя,
що проявлене енергіями цими,
які ми називаємо тілом.

Така здатність бачити істоту
дає можливість бачити преісподню.
Тому саме такий малий строк
у житті відведено єству,
а наш несвідомий ум
у нього є на службі.

Та все ж Душа вічністю своєю
несе енергіями своїми
надбання позитивні ті,
які тілами придбані.

Зникає тіло, зникає й ум,
а новий організм є чистим
і Душа тоді має вплив
на наш незрілий ум
і водночасі править тілом.

Бо у потоках життів,
коли ум усвідомлює себе,
що він є позитиву виробником,
то він уже прислухається до Душі,
хоча дбає про потреби й храму-тіла,
бо тіло є для Душі і для ума той дім,
яким вони усі єдині в нім,
як маленька частина Всесвіту,
як маленька частина святого Духа.

БІДНОТА

Коли ми заздрість маємо,
коли страх втрати гложе,
коли жадібними є,
чи марнотратство в умі живе,
то так людина у житті
вибрала путь до бідноти,
до втрати статків в покоління,
до бідноти духовної у собі.

То чого ми, люди, всі
не розуміємо суті бідноти
і не навчаємося доброти,
не вміємо за інших порадіти,
за їх радість-щастя в дні.
Чи то вже так важко жити,
коли ми потреб своїх свідомі,
бо лиш тоді ростуть можливості
порадіти життю і достатки мати.

ОБМАНИ

Обмани в суті й змісті
є енергіями лихими,
бо саме так обманщики
крадуть зерна істини
в наших умах і дії.

Обмани живучі і є такі,
бо вирощуємо їх ми
без потреб у житті,
а для надуманої користі.

Обманюють нас люди,

обманюємося цим і ми,
бо в дії плохій, чи хорошій
збираються сторони однакові.

Вони й шукають завжди
у дні, чи в житті
саме собі подібних – обманює одне,
а інше обманутим бути хоче.

Обманюємо спеціально ми,
то шкоду плодимо собі.
Нас обманули, то знати маємо,
бо це є підказка нам,
що в житті не тим шляхом йдемо.

Та біда є в тому, що ми
до обманів, нібито, звикли:
обманули, то злорадіємо,
нас обманули, то лиходіємо.

Саме обмани на віки
завели нас у мороки,
бо заблукали умами ми
і тому живемо у суєті.

Нас привчили до цього,
а ми з лінії звикли
все приймати у житті,
як готові продукти
будь де усе
і за ціну будь яку
без перевірки й сумніву.

То саме цей стиль поведінки
і став основою етики й моралі,
а ми його несемо й самі далі
в коло друзів і в сім'ї.

Ми перестали думати
і це стало в руках сатани
тим методом лихим,
щоб нами маніпулювати.

Знаймо люди, знаймо всі,
що на такій довірі сліпий
облаштована ціла імперія брехні
і тому на планеті нашій
ведуться постійно війни.

Обмани, брехня
до зради веде,
як і обіцянки пусті,
які ведуть таких завжди
до осоромлення і біди.

Сам імператор брехуном є,
і придворні ж такі,
тому і брехня буде панувати,
поки ми умами будемо спати.

Тому шукаймо себе самі,
то тоді світло Душі
і виведе на праведні путі,
і смисл проявиться у житті.

Просипаймося люди всі,
шукаймо джерела РОДові,
бо там чистота і святість
нашими предками закладені.

О, ВСЕВИШНІЙ!
О, Всевишній, каюся я,
кається сім'я, рідня уся
за скоєні обмани, гнів, злість
між нами, сусідами, колегами,
бо без каяття і прощення ми
лиш для нової злоби пригодилися.

О, Всевишній, кожного вразуми
до молитви, доброти
з любов'ю і благоговінням
при каяттях і прощеннях,
бо тільки у цьому спасіння наші.

Ми мали шанс до цієї весни,
та зневіра і байдужість нас охолодила,
бо ми надіялися на господ і богів усі,
та все ж не змінювались самі
і цим продовжили війну,
продовжили жорстокість і злобу,
посилаючи дітей, чоловіків на смерть,
бо Душа все ж закрита золотим тільцем.

Дух святий не обманути,
не допоможуть посади, гроші,
бо продовживши війну,
ми на порозі голоду.

Каймося люди, землю гризимо,
та якості духовні відновимо,
бо без них життя не буде
і Всевишній про нас забуде.

ЗОВ ПРЕДКІВ

Чогось літа цього хандра
так часто почала
відвідувати ум і діла,
а енергій, натхнення,

як у вилетівшого на волю
бджолиного роя.

Та ум, як бджоляр
водою й віником
у корзину їх згріба
для своєї користі,
не сприймаючи того,
що рій, то Дух волі.

Дух його кличе туди,
де інші їх ждуть –
оті дерева і рослини,
що бджолами не запилені,
тому і не дають ті плоди,
за якими спрагли боги.

А натхнення, як тростина –
воно є, та результату не дає
і якщо його не реалізувати,
то воно суєтою заколишеться.
Не буде плоду при житті,
то загубляться і сліди,
якими мав у місії іти
і уми людські просвітлювати.

Як важко відчувати у Душі
всю неміч ума у житті,
коли знову вибирати
приходиться долю свою,
відчувши зневіру лиху
і безпорадність у днях ту,
які давлять волю-долю,
нехтуючи майбуттям.

Чую зраду святому Духу,
почав втрачати орієнтир
і той душевний зір,
який мене в житті вів
у путі тернистому.

А розчарованістю своєю,
в негаразди й болі вліз,
яка от-от в байдужість виросте,
а з цього стану-тюрми
мало вдавалося кому
вибратися на волю,
волю дій і мрій,
чи для інших реалізацій.

Зов предків кличе мене
відновлювати істини забуті...
О, Сущий, дай хоч трошки сил,
щоб Знання донести зміг

до всього живого на Землі,
а їм можливості відкрий
Благодаттю засівати
наш рідний к-РАЙ.

Хай почує кожен зов Душі,
хай прийме істини забуті,
бо в них та міць і Знання,
на яких тримаємося ми і Земля.

МУДРІСТЬ - БЛАГО
Мудрість не шукає блага,
бо творцем його є сама
і ним наповнюються серця,
то так і тих, хто поряд живе.

Тому мудрим на віки
повсякчас і повсюди
є добрі і люблячі люди,
які і засівають якості такі.

Бо мудрість водить у житті
за собою якості усі
і ними, вміючи, керує,
тому впевнено й крокує.

Тут здоров'я в першому ряду,
тут і взаємини хороші на чеку,
тут і милість несуть і доброту,
бо так у мудрих всіх
записано на РОДу.

ВОДА
Здрастуй вода живуча,
чистоту собою несуча,
що омиваєш від гріха
трудоаря і брехуна.

Отак би й нам усім
у короткім житті цім –
бути в діях отаким,
як сонце, небо і земля,
як повітря і вода,
що віддають сповна
повсюди і повсякчас
свої енергії для нас.

Здрастуй живодайна вода
і дозволь омитися сповна
від гордині, гніву, зла,
від заздрощів, жадоби, біди,
щоб зменшити у дні
жорстокості і ненависті.

Благо дарю тобі вода,
що тіло й ум окрилила,
а Душа у радості своїй
тимчасом провідала Ірій.

В спокій і умиротворення
єство нами увійшло
і енергії життя нам додало,
а ми за це її благодаримо.

ЛІТО

От і літо Творець подарував,
а люди в радості своїй
віншують Природу і Бога в ній
в тих Зелених празниках,
у Днях Води, Сонця, Повітря і Землі;
у Днях скотини, Пастуха, Землероба,
Урожаю у першому снопі
і стиглому яблуку у траві...

Ось так і року в рік
радіє справжній чоловік,
а все це благословляє
наш бог Всевишній
і людям надію вселяє
на осінь щедрю
і на достаток у зимі.

Чогось у БОГа так ведеться,
що кожна дія людини і природи
так тішить його Дух,
бо за що ВІН не візьметься,
то в тому діти радість знайдуть
і ці енергії її чисті святі
чимскоріш у небеса шлють,
себе наповнюють і близьких,
бо холод і зима завжди
несуть смуток і поминальні дні,
як пам'ять і дяку всьому і всім,
хто життям залишив слід і цим
надію зроджує нову,
коли в каплі зі стріхи
ми впізнаємо весну.

ШАНСИ

Україна має шанси всі
вийти міцною Духом, як завжди,
відмовившись від політики юдейської,
відмовившись від зла і корупції,
то тоді заживе, як народ хотів.

У любові, щасті, шані
поміж сестрами і братами
на звичаєвому праві,

яке РОДи і наРОДи шанували.

У спокої і гармонії в собі,
та у взаєминах хороших до ближніх
у творчій праці і з любов'ю
будувати Рай у хаті і державі.

Хай буде мир і спокій
у кожній квартирі, хаті,
щоб ми щасливими були
і з хлібом-сіллю до сусіда йшли.

Хай міцниться Духом світ,
кожна жива істота в нім,
то тоді на Землю зійде мир
і Благодать ввійде в кожен двір.

ДВОЯКІСТЬ, ЧИ...
Двоякість, чи троєдиність їх
часто турбує людські уми,
бо деколи вони все таки
злорадство приносять у життя,
а лиш інколи відчуття щастя.

То які ж критерії у них,
коли в житті вони
все ж присутні,
а ми
при вибиранні дій,
оглядаємося на інших.

Бо нема впевненості в собі,
нема довіри до Душі,
та її совість все таки
спонукає кожного із нас
теж вибирати в дії
свій стан гармонії зі світом,
чи то у пошуках вигод своїх.

Ця двоякість у Всесвіті і на Землі
жила, живе і жити буде,
бо так легше вдвох творити,
чи то вдвох гадість плодити.

Творець теж сотворив двох
для доповнення одне одного —
чи то для пошуку благ,
чи то для наплодження злодіянь.

Так, є Дух святий провідник,
а поряд дух диявола бродить.
Так, є Христос, а є й антихрист.
Є творці серед нас, а є й руйнівники.

Є Духа святого носії,
а є й духа злого нечисті.
Але між ними є і ті,
які живуть у пристарсті.

Так у тата й мами є син.
Так між добром і злом
є сіра маса носіїв,
як третього учасника у всьому.

Ось тому троединість
і є той постулат,
який засвідчує рух
енергій різних
і їх наявну вічність.

Бо саме сіра маса і є
той ґрунт-середовище,
у якому святі ростуть
і які за собою люд ведуть.

Та знаймо люди, знаймо всі,
що люди, як і все живе у світі
засвідчують БОГа-ЖИТТЯ у собі,
та й Духом святим відомі є вони.

Якщо є Дух, як енергій рух,
то там і життя присутнє
і лиш по задуму Творця ми
і є істотами свідомими.

Саме тому участь Духа є
постійним і вічним у собі,
а все і вся завдячує Йому
у цьому Всесвіті великому.

Дух святий олицетворяє собою
позитивні енергії усі,
а дух нечистий частіше за все
негативні енергії в людські уми несе.

Тому у мирі людським енергії ці,
хоча вони у Всесвіті й однакові,
та люди за прояви їх
і назви дали різні.

Тому так багато богів і божеств
напридумували вони
і якості невидимі їх
отримали імена такі,
з якими зустрічалися люди
у тому, що було навкруги.

ПРАВО НЕСТИ

Багато згідних є зі мною
при спільних пізнаннях себе і світу,
чимало допомагає ці слова
межи люди нести,
хоча дехто дорікає у своєкористі
і навіть є такі,
які дорікають із своєї глупоти
за відкривання для всіх істини,
а є ті, які віршами з Біблії
зі злими словами відповідають,
що я проти світу постав.

Я живу скромно, не маю кафедр,
ораторством не займаюсь під прапори,
не шукаю публічного визнання,
а лиш у переписах з Вами, сестри і брати,
навчаюся в радості жити і життя любити.

Для чого повторювати цитати мені,
які в далекому минулому були...
Бо щоби БОГа-Життя знати
потрібно всі якості духовні у собі мати.

Вам відомо з Біблії теж,
коли фарисеї при зустрічі з Христосом
йому псалми з Толмуда цитували,
а він же їх усім сказав:
скажіть щось від себе
і яку істину до людей несете?

Ця відповідь моя є тим,
хто на кожную дію свою у житті
читає частинки святих книг –
чи то з Толмуда, Біблії, Корану, Вед,
та сам не знає істинних джерел:
як у суєтливому житті
добродіяльним бути,
як гармонійні взаємини
зі всім будувати,
які любов'ю можна назвати,
або як у стані радості жити
і щоб іншим це щастя дарувати вміти.

Я не всецілий БОГ, чи Всевишній,
а лиш мацесенька частиночка Його,
як і усе живе з Духа святого,
або точніш – з енергій позитивних.

Я не є божеством РА
і не Ярило над всіма,
я не є Будда,
чи Ісус Христос,
я не Сократ, чи Карл Маркс,
а лиш учень Їх,

як і ви, люди, всі
у покликанні цім.

Так пишу, так говорю
ці повчання-послання
із свого усвідомлення,
бо в цей сутужний час
я маю право нести
ці істинні Знання для всіх,
щоб навчилися усі
зрозуміти істинність мудреців,
духовних вчителів, святих провидців
задля спасіння себе й планети.

ПЕРЕДУСІМ

Так хочу вже писати
тексти до пісень,
та гіркота в собі
від тотальної брехні,
як і тих зрад, жорстокості і війн
на нашій матінці Землі
не додають все таки мені
енергій для таких натхнень.

Теми є й мотив:
оди, гімни життю
наповнюють голову мою,
та, мабуть, не дочекаюся я і ви,
як і всі люди на цій Землі
закінчення корисливої війни.

Зміни великі все ж пройшли
за ці роки в умах людських.
Змінилися суттєво ми
і не до кращої сторони.

Зневірених і байдужих тьма,
як і втомлених чимало є,
та констатувати слід,
що змін на позитив
все таки в умах нема.

Чим же вам допомогти,
як до добродіянь побудити,
щоб устремління до життя
в кожного відновити?

Важко самого себе розбудити,
бо усі уже кругом звикли
по інструкції, команді
повсякчас і всюди жити.

Пора вже, пора усім
пізнавати природи ритм,

та впусту енергій не витратити
і до якостей життя себе привчати,
які самим потрібно починати,
створячи з любов'ю передусім.

ОСНОВИ

Усі, хто життя має,
хто Духом святим дихає,
чи скрегоче зубами зі злоби,
чи то у болях і біді,
то всі ми на цьому путі
до пізнання в ситуаціях різних,
чи то в прийнятті блага є
маємо зрозуміти єством усім,
що жити маємо, як рідні,
і в щасті й радості.

Це основа основ життя,
тому такі знання
хай будуть всім для
розуміння і прийняття,
бо саме енергіями цими
наповнюємо себе і простори.

Тому й доля в нас така,
такі ж у нас друзі й діти,
які вміють творчо жити,
любити і радіти.

ДУРНІ, ЧИ РОЗУМНІ

Митар, злодій, вбивця
теж серед нас живе
і як і ми теж дякує щодня
Всевишньому за це,
бо розумінням своєї суті
він духом росте.

Тому ми маємо розуміти всі,
що все у Всесвіті і на Землі
твориться, росте навкруги,
як і ми у вимірах усіх,
завдячуючи енергіям духовним.

То і засторога є для всіх,
що зло, плодимо людьми,
уже не раз себе спалило
у своїй дурості і глупоті.

Дурні ми, а чи розумні,
коли дії наші лихі
і все горить війнами,
то по суті і є сліпі й глухі,
бо не усвідомлюємо ми
їх прояви негідні.

УЖЕ ДБАЮТЬ

Європа, Китай...
на територіях своїх
зменшує людей,
хоча і способами різними,
бо людство сьогодні зле
і приймає негативне все
у своєму нерозумінні,
бо воістину сліпе й глухе
у своїх діях-поведінці,
несучи шкоду природі.

Тому на територіях їх
уже тепер по факту
потерпають спільноти
все ж менше від усіх
і від енергій негативних.

Таке розуміння народів
того перенаселення Землі
і додає їм вигоди певні,
бо не забруднюють вони
території свої
тим гнівом, злом,
і тому тут буде шанс
легше цивілізацію відродити.

НАСІННЯ

Працюймо над тим,
що несе в життя позитив;
сіймо лиш діла-насіння те,
яке на другий рік придатне
для засіву благодаті,
бо лиш воно продовжує
в Природі і серед нас
ті нові й нові врожаї
капусти, жита, огірків
і поміркованих мудреців.

Збережімо це насіння,
притримуймось традицій батьків:
будьмо щирими і гідними,
будьмо справедливими з усіма,
будьмо милостивими і добрими,
наповнюючи дії оці усі
любов'ю і благоговінням,
бо це заорука щасливого життя,
бо це шанс нам усім
життями на Землі і повсюди
суттю присутніми бути.

ПРОРОЦТВА

Пророцтва збуваються завжди

і люди здатні їх в роках посовувати,
або діями лихими щомиті наближати...
Ось як Творець вміє милість проявляти,
або новими іспитами наші життя наповняти.

А ці слова для вас, люди,
щоб Творця зрозуміти змогли
і рішення правильні прийняли,
для змін у всьому на краще,
то й майбуття хороше за ними гряде.

Так, я писав про 23 травня;
так, писав у ті дні страшні,
коли Дух волі і Дух воїнів
з'єднався для зростання.

Люди раділи за дії ЗСУ
і енергії радості росли.
Люди відчували радість жити,
тому такі енергії радості
наповнювали їх і простори,
то в умах уже вимальовували всі
ті обриси і орієнтири нам,
що звільнення уже не за горами
і реально саме тоді сторони
могли сісти на перемовини.

Та події в Бучі, Ірпині
і ті неприємні чутки
про зради керівників
вмить розчарували людей.
Смуток, зневіра,
як чорні хмари
полетіли селами й містами —
і знову гнів і злість на все і всіх
додав негативу по світах...
і новий війни спалах.

Чую, відчуваю і страждаю,
що енергії негативу не спадають,
то ні про яке звільнення тепер
не говорять громадяни й воїни,
не говорить миротворець і волонтер,
бо весь світ себе проявив
великою кількістю зла й обид,
а з України лишаться лиш руїни,
та й заходяться і їх ділити...

Довго, довго іще
нації у вогні горіти,
хоча можливість є
з попелу квіткою прорости.
Тому й така гіркота,
що люди не бажають із стану зла

приймати ці слова,
що спільні молитви
і по окремоті доброта
здатні долю України
у строках відновити.

ДОЛЯ

Кажуть люди всюди,
що долі нам не оминуть
за те зібране зло й обман,
а тепер у вогні війни горить
те зло в життях захисників,
горять будівлі і склади,
горимо й далі ми усі
у повсюдній жорстокості і зlobі,
як в сім'ї і на роботі,
то так в магазині,
або сам на сам,
лежачи на дивані п'яним.

Не було би війни
на теренах України,
якби Америка і Європа
стіною встали задля припинення її.
І це би було справедливо,
бо й народи їх по суті
уже мріють про мир і спокій.

Та вони по суті й змісту є
теж у війні проти України,
бо пасивний спостерігач
додає агресору сили
і стоячи в стороні, як шакали,
щоб після царя-лева і собі
привласнити об'їдки.
Ганьба вам усім, коли
при війні несправедливій,
ведете політику гнилу
програмою геноциду.

Не народ воює в світі,
бо нації є кістяк політичний
і люди між собою змішані,
та і керівники проходять всі
вишкіл шамбали,
тому зацікавлені так вони,
щоб людство-вівці
тихенько у страху,
опустивши голови,
дрибало у прірву.

Воюють, бізнесують
керівники, нації, держави,
як інституції зла і сили

і це їх «заслуга» скрізь,
де море крові й сліз.

Ми до того такі дурні,
бо думаємо, що щастя й мир
здобуваються злом у війні.
Ми не бажаємо миру,
бо все нутро у злобі,
та нема й кому за нас,
таких ненаситних бідолаг,
помолитися ЖИТТЮ,
бо всі втягнуті умами у бійню.

Кажуть люди всюди,
що долі нам не оминуть,
та все ж змінити її
придатні в окремісті ми,
то так здатні змінюватися і наРОДи,
то будьмо творцями позитиву,
відновлюймо любов і доброту
з волі і по справедливості,
бо лиш енергії такі
здатні життя зберегти.

Ось так наша доля,
що в сльозах і крові,
у ненависті і злі
шукаємо справедливості.
А такого не буває,
коли розуму немає,
тому нема і тих,
хто про долю подбає.

А доля у всіх одна –
жити в радості і любити
і щоб усі на планеті жили,
як родина одна.

СВІТ

Так, я пишу постійно повчання
гіркоту, застороги, послання,
бо бачу біди і страждання
у життях-роках майбуття.

Мало пишу про щастя-радість,
бо кожен при житті спізнавав їх,
а у цей час смути і війн
прошу до спокути і молитв.

Не спізнає покоління це
тих матеріальних благ
і не кожного потішають успіхи
у цей період війн і розрухи.

Спитаймо тих живих,
хто житло єдине втратив,
хто згвалтування бачив...
яка то біль ума й Душі?

У них ця біль на все життя,
хоч бачилася і чулася лиш мить вона,
та те, що спереду нас гряде,
здається, як попередження просте.

Ум не здатен бачити далеко,
а Душі є сліпі, глухі і закриті,
то хай оці слова-крики
будуть тривогою в набат.

Хай кожен підійде
свідомо до молитви,
хай кожен життя своє
влаштовує із потреб,
бо ці події є великий іспит
для планети і кожного із нас.

Ніхто не відкупиться грошима,
ніхто не сховається в стороні,
бо і на байдужого смерть тяжка чигає
і зневірений геть ізмучиться
допоки не єством очиститься.

Каяття і добродіяння усіма
і є та тепер найперша дія,
як шанс усім, як надія
донести у віки життя.

Прийшов той час і та пора,
коли відкрито відновлювати є потреба
істини забуті чисті і святі,
щоб можливість була жити,
жити, творити і любити.
К добру путь вам, люди, і розуміння!!!

Так, я свідомим є того,
що не описую перемог і надій,
а шукаю корені війни
для розуміння всім,
що для звільнення від агресора
нам так потрібен в кожних діях позитив,
бо здолати Дух наРоду
не вдавалося нікому.

Тому усюди і повсякчас
я запрошую усіх вас:
діймо щиро й справедливо,
життя не віддаваймо глупо кулям,
бо тільки живі собою здатні

творити якості позитивні
і в протистоянні монстру
лиш цим ми здатні протистояти.

Все інше на війні,
лиш інструмент для бійні,
та доки в умах не визріє міць Духу,
то до звільнення не буде руху.

ЖИВІ, НЕ МЕРТВІ
Ми всі бачимо світ
таким і саме таким,
яким в роках життів
здатні все це побачити
для власних змін.

Допоки ми іще живі,
то дбаймо зі знань цих,
щоб не наближати смерті дні
діями незрілими своїми.

Поки живі і не мертві,
то маємо дні, роки ми,
щоб очистити життя свої
від помилок колишніх.

Тому поки іще живі
і хоронимо мертвих,
то знаймо люди всі,
що мертвому не треба
руки схрещувати на груді,
бо цим припиняємо ми
очищення тіла і Душі
від енергій негативних
протягом трьох днів,
допоки Душе не покине тіла.

Також скажемо вам
це повчання для всіх,
що не можна закривати
мервим їх лоби,
тими папірцями,
які приліплюють попи,
бо на лобі у кожної людини
є оте третє око всевидюще,
яким дивиться Душа людська,
ідучи життям до смерті,
а на одрі є уже вільна
і дивиться іще краще всюди,
бо звільнена від впливу ума,
допоки Душа не полетить у світи.

Вона чує й бачить всіх,
тому в минувшині нашій

не було традицій отаких
і мертвому давали три дні
полежати на одрі.

А щоби тіло не смерділо,
то люди зводили до мінімуму
харчування таких –
витрат енергій у них було мало,
та і харчі були пісні,
тому в днях готувалися до смерті,
тому і прощення просили у всіх
і каялися за помилки свої і цим
зменшували ту негативу гниль,
що носили у собі і навіть оті дії,
що іще будучи живими при умі,
то роздавали рідні речі, гроші
і цим полегшували свої ноші.

Наші предки знали всі,
що смерть в людському тілі
перебувала іще три дні
і Душа здатна саме тоді
була очищуватися до кінця.

Тому при відвідинах таких
люди говорили все хороше,
що було в житті тих,
хто в цю мить знаходився на одрі,
а за погане просили богів святих
пробачити помилки їх.

Тож знаймо люди всі,
що при відвідинах таких
треба знати ці правила прості,
що Душа чує і бачить у ці три дні
і очищує джерела родові
від негативу, зла,
лишаючи їм енергії життя.

Тому не потрібні ці плачі,
нужда, печалі, як такі,
бо саме для мертвого вони
є найбільші вантажі,
коли в словах дорікають за те,
що покинув, ніби то, дочасно.

Ми маємо полегшити політ Душі
і тому тут потрібні такі подяки
і спомини про дії хороші
з побажаннями тими милими,
щоб до свічі Душі на сороковини,
ця Душа уже знайшла
гідного для себе носія.

А ми маємо знати всі,
що у більшості випадків таких,
Душі знаходять собі тіла
саме в середовищі рідні.

Ось чому так значимо
відпустити на похоронах
Душу на легкоті і з позитивом,
то в такій розумній рідні
родитимуться здорові і щасливі.

Ці слова для всіх у світі,
що ми маємо навчитися і вміти
ці ритуали провести з тим,
який лежить на одрі,
бо інакше ці енергії плохі
і далі залишаться у рідні.

Ось і вся суть і знання
для Вас, моя родина і близькі:
допоки є іще ми живі,
то знаймо ці істини прості.

Живі не мертві і міць-сила у них є,
є і знання ці уже,
щоб вміло очистити тих,
які ціле життя збирали у собі злих.

Тому поки и іще живі,
а не є мертвими на одрі,
то очищуймося за ці три дні
во ім'я життя родини і сім'ї,
бо саме у строки ці
очищаються мертві і живі.

ПОВЧАННЯ

Навчаймося давати при можливості,
навчаймося брати при потребі,
бо ці вміння спокон віків
виросшують в людині радість.
То водночас дякуймо Творцю
у цьому наявному Життю.

Холодні часто ми і злі.
Про це свідчать наші дні.
Нема теплоти без доброти,
нема щастя без любові.

Дякую Всевишній Тобі,
за все, що у дні
приготував Ти мені
і дозволив бачити в істині.

БОГ і таким любить мене,

бо життя моє береже
і в тихій благості своїй
благословив на все у дні цім.

Дух святий усюди
і в нас Душею зріс,
щоб мудрими ділами,
як словом і в думці ми
зрозуміємо вкінєць усі,
що і слова, і діла наші
з добротою і любов'ю ми
творити здатні всі
саме енергіями святого Духа.

Що людство за віки
створило прекрасного у світі?
А все таки, якби
наблизило до умов раю,
то ми би в дикості своїй
були би споживачі і паразити.

А нам би з умов таких
подбати про всіх близьких
і розносити цю пізнану благодать
по всіх усядах і закутках,
щоб кожен зміг славословити
ту любов, яку стяжав у життях.
ПОСИЛИ
По силі Духа і Ума
посилаймо у простори
ці знання і послання,
яких настяжали ми за життя.

Якість днів щасливих
кожного і всіх веселить,
та часто правда, милість
людей нервує, злить,
то для чого про них говорить,
коли любов і доброта
заздрість, гнів, злобу виклика.

Таке є у нас відчуття,
що ми при життях
до кращого в поведінці
не змінимося ніколи
через присутність в діях
наших ненависті, чи зла.

Наскільки ж правда є гірка,
що люди злом реагують на неї,
бо їх духовна грязнота
не дає відчути волю пізнання.

То як же сіяти ці якості в умах,

коли просвітлений гниль узрів.
Ось чому ми говоримо усюди,
що нам потрібен свідомий ум,
бо він не тільки творцем є,
але й з можливостей і потреб живе,
та й відповідальним за всіх є.

Та все ж спробувати можна
кожному з цієї миті і щодня
прощенням і каяттям
очищати від помилок себе,
а далі пізнати доброту і любов,
приймаючи в дії якості такі.

Я прощаю і ви простіть,
а далі з радістю живіть,
наповнюючи життя свої
добрими ділами в радості.

Посилаймо енергії щастя ці,
настільки наскільки єство придатне,
скеровуючи у світи дальні їх,
то вони полетять і багатьох захистять.

ЄДНАЙМОСЯ ЛЮДИ ВСІ
Традиції, ідеології, релігії
це в сукупності і є те,
що людську спільноту єднає,
але вони часто також є
зовнішнім чинником тим
для ворожнеч глибинних,
чи безглузвих війн таких.

Згубили звичаєві традиції ми,
зникають з культури поведінки
енергії любові і доброти,
забули ми і про джерела РОДові.

Сьогодні ці єднавчі енергії зникли,
а наплодило людство так багато тих
енергій жорстокості і зла,
як і своєрідної прихованої ворожнечі
в сім'ях, родині і РОДах
між батьками сестрами і братами.

Тому активність моя така
в повчаннях і посланнях –
творімо якості життя,
бо вони умова основна
присутності культури
поведінки людства,
як розумного джерела
для творіння позитиву.

Саме він є енергіями тими,
які здавна люди звуть
духовними і святими.
Ось із цього всього
й виникла потреба:
готувати людству
ідеологію нову
на вже відомих йому
традиціях позитивних
і соціально побутових
досвідах мудрих.

Вся заковика у тому,
що нас не навчають,
та не вивчаємо і ми самі
сутність духовну свою,
бо навіть на явні прояви її
ми не здатні зрозуміти її мови,
а, опріч того, нас спеціально всіх
завантажують інформаціями різними,
втягуючи в надуману боротьбу за життя,
щоби ум наш не зміг у цій суєті
самоусвідомлювати реалії
і не мав змоги єднатися усім
на енергіях позитивних.

МОЛИТВА

Слава Матері Природі,
Богородиці святій,
слава БОГу-Отцю-Творцю
і БОГам, їх діткам,
які зуміли постати
у творіннях позитиву
в кожній хаті,
і у єднанні Духом святим зачаті,
то із цього джерела життя
посилаємо у Всесвіті і по Землі
ті енергії Благословінь і Благодаті,
що є суть істина свята.

МОЛИТВА

Сонце, сонечко тепле і святе
Тобі радість моє життя шле!
Бо ти світило й гріло
з милосердя для всіх і вся,
чим наповнена матінка Земля
і нас людей щомиті вчило
тієї світлої безкористі.
Вітаю й небо темне і голубе,
яке в просторах зірки, сонце,
місяць, хмари для нас береже
Доброго дня і матінці Землі,
що для нас даєш одяг і харчі
Благодарую Сонечко тобі

за це світло і тепло,
що нам щодня світило
і щоднини нас ти гріло.
Благо дарую повітря і воді,
бо і вони є у цім ряду головних
енергій святих життєстверджувальних.
Без них життя нема.
І скільки б не обманював себе чоловік
у тих винаходах-творіннях своїх,
та все ж він не здатним є
створити життя, яке у собі має,
бо тільки зібрання таке
за мільярди літ у діях
нас таки створить зуміло.
Хай ми й злі, жорстокі,
і нищимо, і вбиваємо без потреби,
та уже усвідомити пора усім,
щоби думки, слова і дії ми
з позитивом творили,
знаходячись серед таких святих.
Велику шкоду плодимо собі і їм,
бо нерозумними є їх діти.
Славословімо і не хулімо,
бо нема інших богів
у Всесвіті і на Землі,
ніж ці названі.
Люди придумали собі таких богів,
що подібні є у діях до них-злих,
тому й моляться у своєму злі
до сатани, даючи їм назви різні.
Тільки Сонце, Небо і Земля
в купі з Водою і Повітрям
і є істинними енергіями життя,
яке також проявлене в людині.
Прислухаймося до них
і шкоди їм не плодімо
навчаймося жити в радості,
та й спізнаваймо усе зло у собі,
бо саме нас воно
до страждань і проблем привело.
Ми є не гідними їх у всьому,
коли питання вже стоїть:
бути, чи не бути нам і планеті
життям присутніми
перед Творцями істинними.
Слава Сонцю, Небу, Землі,
Повітря і Воді, як Істині
у всьому живому видимому
і не видимому тепер і на віки!!!

СПАС

Спас, як і всі празники
є зі звичаєвих традицій
тих РОДів, наРОДів,

які з радістю віншували
у ритуалах простих,
щоб подякувати Духам Урожаю
в Сонці, Небі і Землі,
в Людях, Повітрі і Воді,
та і собі за силу й вміння
урожай леліяти, ростити;
щоб подякувати Духам злим,
що не зашкодили їм.

Хай радість наповняє і Вас
празником природи цим
і тим віншуванням людини в ній,
що впевненість в запасах є
із зібраних запасів урожаю,
що харчів вистачить на зиму всю
і ось у цьому суть празника "СПАС",
бо він засвідчив добродіям,
що є надійний запас.

Є три спаси у році при житті
і в кожному своя втіха-радість,
бо в кожному із них
присутній празник втіх.

Тож празникуймо й ми
ці традиції вікові,
бо в них чаяння людські,
що в житті вони зуміли
заготовити одяг і харчі.

Так, це празник Урожаю
і радість тиха наповнює усіх
із зібраного меду, тих
помідорів, огірків,
та й далі милує зір
нива золота зернових,
чи ті соняхи головаті,
то так і лани буряків
у пишній зелені ботви...

Радіє люд сьогодні,
і тим теплим днем,
і тим теплом надії,
що і завтра будем
мати хліб і до хліба —
за це дякуємо Природі ми
і тим енергіям святого Духа,
які присутніми були
з нами й ними день при дні.

ДОБРОГО ВЕЧОРА!
Хай умиротворення і спокій
полонить у цей вечір всіх,

бо саме стан єства такий
дасть можливості Душі
підшукати нам для дій
хороші взаємини зі всім.

Відносини - це ми від-носи-мо від себе
позитив і негатив, як свій стиль поведінки,
бо наш стиль поведінки сьогодні
формує для своїх потреб суспільство,
або й зовсім навпаки –
суспільство в'є із нас вірьовки.

Якщо під цим словом ми
розуміємо взаємини,
то це взаємно ми і ви
творимо умови такі
спільної поведінки
на духовних якостях
оце чудове життя.

ОЦІНКА

Нема у Творця таких
категорій оціночних –
найвища, чи найкраща за інших,
бо Всевишній дбає за всіх.

Хтось засвідчував це,
чи відчував так себе,
чи то сприймав так інших,
як стан єства такий?

І які це були, чи є відчуття,
як ця дивовижна висота
вплинула на поведінку індивіда,
знаючого себе з нутра.

Та ніяк, бо відчувший,
усвідомивший суть свою
пригорнеться умом до Душі
з такого розуміння і притихне,
і зміниться наявна перед цим
бравата оцінок таких
умиротворенням триваючим
у кожній думці, слові, дії,
то тиха радість наповнить до країв.

СВІДОМА ЧИСТОТА

Свідомий спосіб життя
уже засвідчує про те,
що ми спізнали суть любові
і уже на цьому путі до неї.

Бо ні бажання, а ні мрії
не здійсняться ніколи

допоки не будемо ми
єством чисті і лиш тоді
любов входить в храм-тіло,
коли воно охайним й чистим є.

Та біда основна в тому,
що ми закриваємо Душу
і приймаємо за норму
мораль повсякденну.

А вона ж суспільна і є для всіх —
одним ця планка зависока,
а іншим занизька,
тому тим, хто її не трима
держава за-кони написала
і порушників таких в злодіїв занотувала.

Не держава, ні їх мораль,
а духовна чистота
приводить кожного до відчуття,
що ми спізнали суть
свого покликання у життя.

ПРОСТОТА

Чим простіше ми у житті
складаємо потреби свої,
тим легшим життя є,
бо глибока істина у простоті,
а важкість у бажаннях тих,
якими наповнювати хочемо ми,
свої гардероби, гаражі;
чи то в марнотратстві своїм
енергій життя святих
на розмови пусті,
на забаганки нікчемні,
чи на втіхи глупоти.

Тому такі люди холодні
і корисливість рухає їх,
а от тепле серце у людини
від доброти її у діях.
Тому й знаймо про це люди,
що таким Душам легко і у Всесвіті.

ІСТИНА

ЖИВЕ істинно лиш той,
хто живе для себе сповна,
бо тільки будучи живим,
життя здатен зберегти і іншим.

Така вже місія людини,
як і усього живого —
берегти себе і тих, хто навколо;
берегти рідний край і свій дім.

ДОСВІД

Як свідчить досвід людський,
то дійсно налаштовувати себе
сперечатися складно і важко
з будь ким особливо без причин,
а от люди мудрі
навіть при мовчанні
є учасниками розмов
і розмірковувань чудових,
та коли вони й говорять,
то такі слова знаходять,
які нічийм інтересам не нашкодять.

БОГ-Отець терпить
дітей агресорів своїх,
та з дому-двору скоро вже
за їх жорстокість, зло пожене
з цих теренів предків їх,
з планети Землі навіки,
щоб освоювати Юпітери.

Так було в минувшині не раз,
коли у шайці з умом негаразд,
а мудрості не було і нема,
то така і доля їх спітка.

ДОБРОТА - МІРИЛО ВСЬОМУ

Майже всі люди на Землі
постійно, чи то інколи
шукають істини святі,
щоб жити в щасті-радості.

Тому часто свідомо ми,
чи просто, ніби, мимохідь
думки пролітають про це в умі:
як же у світі легше прожити.

Що зробити, щоб життя
більш шляхетним було,
добрим і красивим духовно.
То знаймо люди, знаймо всі,
що доброта є те мірило для всього -
чи то добрі дії є і справедливі,
чи то слово добрим в мудрості росте;
чи то з доброти взаємини хороші...
Так в них істини основоположні.

А доброта завжди вироста
з душевного умонастрою,
тоді й достатки у сім'ї,
як і спокій у країні й на Землі
починаються з надлишку доброти,
бо вона нас спонукає всіх

дарувати слова і речі теплі,
які радістю зацвітуть,
а наша замилюваність цим
множить кратно це у щасті:
ми починаємо любити
і любов починає до всіх летіти.

Ось така суть проста
тієї любові-щастя,
яка з доброти вироста
і це так чисто й мило
життя кожного наповня
ця якість боголюб'я.

Все починається з внутрішнього
і наявність доброти у собі
засвідчить і дії зовнішні
тією милістю й красою,
що між людьми зросло,
тому і світ живиться добротою.

Тому й говорять про таких,
що вони прийшли від БОГа
і з собою любов принесли
сюди між люди на Землю.
Бо любов справжня
у суті висока і духовна.

Доброта в дії – це скарби
людини, родини і країни,
бо вона в життя несе
благополуччя земне.

Так, чистою правдою є,
де доброта між усіма,
то там хвороба й зло не росте.
То навчаймося творити доброту,
засвідчуймо її повсюди
і хай сміхом дітвори
наповняються двори
цією якістю богів,
то добротою робимо засів
в родинах і родах
для майбутніх поколінь.

ВСЕ ІЗ ДОБРОТИ
Тільки вміння дарувати,
вміння творити доброту
відновить любов чисту і святу,
а добролюб'є у залишках людства
спасе планету й Всесвіт,
бо це умова енергій позитивних.

Нам би навчитися істин доброти

і навчитися бути добротою завжди,
то можна сказати і засвідчити усім,
що життя в щасті прожив
і цим сліди по собі лишив.

Тож формуймо себе Душею,
то приймуть нас усі і простори,
бо тільки добротою ми
й здатні їх зберегти.

Єдиний шанс для людства
в цю епоху смут і війн є
здатність усієї спільноти
доброту і любов прийняти
для справжнього зцілення...

Хороший посил у словах,
а ще кращий в усмішках...
Хороші книги на вустах,
а ще краще їх мудрість у ділах.

Повчальна заставка для таких,
хто зцілювати людей устремився
і Знання в суті цій на простори зніс,
бо новий прихід Христа, як месії,
постане з множинності таких
у всьому світі на Землі,
бо Благодать святого Духа
словом у світі вже дозріла.

Мила мова із любові і є та довіра,
і є те слово, яке єднати може
людей на якостях любові,
як замилюваністю життям
і на цій його основі
взаєморозуміння буде
як і взаємини хороші.

Воз'єднається людство все без зла,
гордині, людиноненависництва,
без різних мов і без ідеологій,
бо ми усі є одна родина-сім'я
і є істинними продовжувачами життя.

БОГОЗАМИЛУВАННЯ

Життям замилювана людина
є любляча і щаслива,
бо вона у всьому бачить
начала добрі з доброти.

Бо навіть споглядання за такими
зцілюють нутра людські,
себе всього й простори
проявами такої любові.

Бо енергії її саме так
очищають нас від зла і зрад,
а в Душі і в ділах розквітає лад.
Ось так діє доброта із нас.

БОГОЛЮБІЄ

Радість життя –
у цьому суть богомилства
і наше для усіх завдання:
відновити ці якості у собі,
бо вони умова спасіння.

Світ є уже на межі
між зникненням у суті,
чи з можливостей людських –
зберегти життя,
бо зникнення життєдайності у колі
є фактичним розірванням ланцюга
і це рівнозначно смерті.

Знаймо люди, знаймо всі,
що релігійні традиції світові
свою нездатність довели
і світ при знищенні стоїть.

Ми, все живе, що життя має
є носіями якостей життя
і вони іще тримаються в носіях
тими образами фактів і дій,
на яких тримається цей світ –
і вже не мало..., а мільярди літ.

І ці сучасні боги,
які придумані людьми
нездатні вже допомогти,
та лідери стараються їх зберегти,
але не образ думки
зі всесвітньої бібліотеки,
а архівний тип,
який би задовільнив увесь світ.

Так, предки звуть і їх традиції звичайні,
та все ж не просто замінить
той біочіп від творців
і не скоро очистити людські уми
від сучасної погані,
хоча і даний час є хороший типаж
для застосування в ідеологіях нових.

Людство так довго чекало того месію,
що їх поведе в один момент у рай.
Та так не буде, бо істина живе
і тільки вона їм вказати зможе

на так потрібний орієнтир,
як покинути цей сортир,
бо за дві тисячі літ
досить сильно виполоскали уми їх,
що знайти зерна істини не просто.

Та прийшов той час-пора,
коли виникла потреба для ума
зробити остаточний вибір,
та і тут не є кількості суть,
бо сьогодні люд дияволом навчений,
коли з особистих доцільностей
переходять з релігійних традицій,
чи то з партій протилежних
до тих, хто лідера зумів вознести,
як месію, як керівника,
але й тут проявляється їх суть злодійська.

Та знаймо люди всі,
що істинні хранителі
тих якостей життя у всьому
були і є не борці зі злом,
бо вони лиш прикладом своїм
несли і несуть знання істинні усім.

ЕНЕРГІЇ СЛІВ

Сила, міць слів людських
давно відома істотам всім живим,
бо слово поширюється звуками
і саме тому ми зємо їх енергіями,
бо і енергії проявляють себе рухами.

Слово через звук для вух,
а слово при читанні для очей,
хоча мозок наш завжди
читане слово кладе
на матрицю звукову
і тоді ми сприймаємо слово,
яке здатне милувати єство,
чи то через емоції проявляти страх.

Ми сильно гніваємося,
чи з погордою дивимося,
або зі злості кричимо,
то кожна дія наша така
несе образ відомий всім,
який відповідає їх суті й змісту
в обумовлених людьми словах.

Та хочемо ми, чи ні,
то періодично все ж спрямовані
на те, щоб життя наше повсякчас
несло задоволення, красу, тепло для нас.

Тому у нашій мові
є так багато хороших слів
і від застосування їх
формується довіра, любов і вплив,
щоб у взаєминах творити позитив.

Тоді частіше говоримо: «дякую»
і говоримо: «благодарую тобі»,
коли нам приємними були
взаємини з будь ким живим:
чи то людині, тварині, рослині,
або за побачену дію-факт,
чи за кінцевий результат.
які дають нам відчуття задоволення,
які вирощують радісні відчуття.

Ось такий енергетичний обмін
і саме так приходить у світ,
бо і побажання «Доброго дня»
є водночасі передачею енергій тих,
які ми маємо при творінні доброти,
коли у стані любові є ми.

Такі дії людьми завжди
збільшують кількість енергій позитивних,
бо вони вирощують насагу для творінь
і до кожної дії додають сил.

Ось з таких дій простих
у словах щоденних серед нас
мають бути вживані частіш,
то у наших життях не буде місця
для енергій негативних;
не буде серед нас гніву, зла, образ;
не буде й війн оцих страшних.

Тому скажемо для всіх,
що енергія слів у житті
така визначальна і значима
при збиранні їх у собі
для народження радості і любові.

Хай засторогою буде й те,
що слова гнилі, лайливі
скорочують життя роки
і мало є таких,
хто б дружбу, друга
шукав собі серед них.

Бо навіть співчуттями,
чи то осудом когось,
як і брехня, чи обмани,
то наплodжувачі таких дій
є забруднювачами Душ своїх,

бо збираючи енергії плохі,
ми знищуємо позитив у собі.

Тому часто політики-керівники,
як і інші вбивці, брехуни
через новини в ЗМІ
спеціально готують сценарії незначні,
як оті подружні зради, чи то дії,
які духовності суперечать,
або аварія без наслідків для «героя»,
бо ці дії часто не є фактом,
та є маса слів-розмов для тих,
співчуваючих і омиваючих
публічні особистості такі
за їх важкі злодіяння-гріхи
перед БОГом і людьми.

Ось чому організаторів війн,
голодоморів, геноцидів і інших лих,
як носіїв енергій негативних
мали би негайно плоть спалити,
та саме захоплення наші,
обговорення, чи осудливі дії
омивають їх енергії страшні,
а такі носії живуть довгі роки.

Ми є прямі помічники
організаторам таким
і є прямими учасниками війни,
бо вихваляння успішних дій
все ж є убивання життів,
як і той осуд, прокляття ворогів
вводять нас у злість, неспокій
і ми тут, в тилу, ведемо війну.

Що такі дії змінюють у житті,
чи ми щось після цього робимо
для вигнання окупанта злого,
чи реально йдемо у перші ряди захисників?
Що нам такі омивання, осуд дає?
Ми стаємо злішими
і неспокій нас гложе,
то як позитив від богів
у єство ввійде,
коли там рій зла гуде.

В когось біда, то знаймо всі,
що це є зустріч енергій таких
і саме для учасників у тій біді,
як засторога, як терміновий урок,
що вони порушують долю-рок,
а для свідка є підказкою теж,
що він уже наповнений негативом до меж
і має передивитися поведінку свою.

Також знаймо люди всі,
що заздрість, чи зла «радість»
на успіхи інших, чи то на їх біди
знищують у нас паростки доброти,
а в спільноті проростають бур'яни
тих енергій негативних, злих.

Тому наші прохання до всіх:
підійти до молитов і добродіянь
з розуміння й стану любові і благоговінь,
бо це є спроби і дії значимі
для зменшення у світі енергій злих,
що зменшить мотивацію для війн
і вони погаснуть, зникнуть на Землі.

Ось яка енергетична міць,
ось яка сила наших слів!
Така ж енергетична міць
благодарувальних слів
БОГу-Творцю-святому Духу.
Благодаруймо Богородиці світу
і їх дітям розумним.

А хто заперечує все це зі слів,
то почнімо дякувати тату, мамі;
дякуймо вчителю, сусідам, друзям
щиро й тихо, чи відкрито,
то дії такі очищуватимуть єство
і це дасть змогу відкрити третє око,
відкрити Душу для усіх,
щоб побачити зміни у собі,
зміни на краще і серед ближніх.

ТИХА МОЛИТВА
Мій молитовний спів
з прохальних слів
триває більше сорок днів,
щоб зберегти світ від війн.

Вони спрямовані до вас, люди,
щоб спільно все ж змогли ми
цей світ зберегти на роки,
змінивши поведінку в дії.

Та ці прохальні молитви за людство
виснажують енергетично все єство.
Ум притих у словах, Душа стражда,
і останні сили виходять з тіла.

Я виснаженим є, бо не відгукнулися люди
і лиш життя дає міць у ноги й руки,
а голова, ніби у сполоханому вітрі
веде знову й знов творити молитви.

Та думаю, що Дух святий
збереже життя моє у місії цій,
та ум кричить: чи будеш живий,
бо й по факту –готовий відійти.

Я сходжу тихо із ума
і буду від БОГа вільним,
та все ж дякую Творцю щодня,
що дарує енергії наступного дня.

А тепер уже дякую день при дні,
що свій хрест зумів донести.
Хай інші продовжать цей путь
і за собою людство ведуть.

Ведуть до тих днів щастя і любові,
які будуть між людьми істинно чудові
із гармонійних взаємин і щастя,
бо це їм все таки вдасться.

Я не шкодую про тих,
хто на БОГа-Життя плюнув,
хто не довірився совісті своїй,
бо лицемірами були вони.

Господь, князь, сатана
погубить вас у змаганні цім,
та лиш одиниці й далі будуть ткати
життя із ниточок доброти усім.

Є серед вас, мої сестри і брати,
які все ж вірний путь виберуть.
Хай буде й тяжко і незвично,
та все ж життя від зла вбережуть.

Вели, ведуть і вести будуть
днями, роками, життями
до того часу, до тієї пори,
коли наші енергії життів
залишаться Душею із Духом святим.

Тому ця тиха молитва
залишиться у днях моїх до кінця,
та все ж вибір ваш є значимим
для вас і поколінь наступних.

Молитва і доброта щоденна
з любові і в благоговінні
зменшують у світі енергії зла,
бо це є саме дії ті,
які є умовою закінчення війни.

Творімо повсякчас і всюди

ці молитви і дії з доброти,
бо в них та броня,
яка країну захища.

Легше молитви творити
усім гуртом і кругом,
щоб захисник на лінії нульовій
духом наповнювався її.

Це ж не в сирому окопі лежати,
чи після бою на одній нозі цигати.
Ваше рішення за вами, рідня,
та це прохання посильне всім.

Захищають країну роди –
наші діти, чоловіки, батьки,
а ми творімо доброту і молитви,
щоб зменшити силу в окупантів наших.

Молитва не братовбивча війна,
добрий посил і надійний щит,
бо кожного із нас приведуть
на той путь, яким до Суцього ідуть.

У ній велика міць і надія
і це ви знаєте самі і без мене,
та тільки спільні наші дії
дозволять зберегти світ і себе.

ДІТИ БОЖІ
Бережімо гідність, честь;
знаймо істину життя;
творімо доброту і радість,
бо саме цими словами до нас
гукають предки вже віками.

Прийшла пора і той час,
коли кожен із нас
має зрозуміти єством усім
про суть покликання живих
життями саме сюди.

Тому на кожну мить життя,
на кожну дію у ньому
ввіряймо зі справедливістю
всього себе суцшому Творцю,
то створимо умови з гідністю
і тоді боголюбство буде у всьому.

Бо життя до цього зве кожним днем,
а ми свідомо і з відповідальністю
приймемо радість за норму в нім,
як то і подобає дітям божим.

РОБИ СОБІ ВСЕ САМ

Ми у житті завжди
усе маємо робити, чи творити
для себе і сім'ї лиш самі
з можливостей і при потребі.

Бо саме такі дії у житті
добротністю наповнені,
бо у нас і любов вироста
з енергій споріднених.

Так задумано і Творцем.
Це підтверджується і досвідом,
що найкращий шедевр
виходить в ситуаціях таких.

Тоді вільно працюється,
нема спішки і лихих думок,
що нам за працю не доплачено
і взагалі неналежно оцінено її.

А так ми у творінні самі
Змінюємо фактуру, пейзажі,
бо тут ми істинні творці,
а окрім усього, радість маємо у собі.

За свій труд і пошуки
і за ту любов, яка пливе із рук
з кожним напливом змінених думок
і поряд зі щебетом рідних діток.

А якщо щось зробиться не так,
то й думка не повернеться, що винуват,
бо це підказка на інший результат
і саме в цьому ми переконувалися не раз.

Та й результат на очах щораз
засвідчуватиме замилюванням нас
своєю працею на роки
і на цьому навчатимуться дітки.

Ось скільки позитиву ми
зібрати при діях зуміли
і не залежно від складності,
чи тієї витратної величини.

Праця в інших, чи інших
є чужий вхід в коло енергій життя
і праця така є по суті виснажлива,
а ми є уже надщерблений потік.

Якщо праця потребує спеца,
то і тут шукаємо спорідненість душ,
бо саме так ми оберігаємо джерела

від суспільного зла і невдач.

КНИГА

Книга щира і правдива
завжди знаходить читача,
коли там суть і зміст
є як спорідненість душ.

Вони можуть не популярними бути,
та енергіями подібними зв'язані
і саме тому такі книжки
є живі на роки і на віки.

На полицях дома, чи бібліотек
часто лягають книги ті,
які популярності бажають
і тому пишуть їх з того ума,
який їм спільнота дала.

Щирість - це стан єства
і Душі зокрема,
бо її вічність сіє зерна ті,
які потрібні у житті.

ПОЄДНАННЯ, ЧИ ЄДНАННЯ

А я спозаранку виганяю на травку кіз,
а вони молочко дають і я п'ю,
а потім, як козел скачу,
хоча інколи і вірші пишу.

Ось таке поєднання дій
у доробках творчих цих,
або у рутинних тих,
завдяки яким я є живим.

Так вже влаштований світ:
вік живи і вік учись,
то знайдеш істинний путь,
яким до Суцього ідуть.

З любові я прийшов у світ
і лиш у зрілі роки
зрозуміти її зумів,
та не поміщається у доробки.

Чистоти в простори
сонця, свіжості у себе,
добродіянь у сторони —
довелося спізнати все...

Ось таке єднання одиниці
з природою і Суцим у собі
поєднали усі світи
і істини святі.

ХЛІБ

Ось таке чудове послання
на крок вперед у повчання,
щоб через ніч, роки
ми змогли, як боги...

Бо ми БОГа діти
і теж є сівачі
цих якостей життя,
що на всіх.

Як порівняння до того орача,
що зерно по ріллі розкида,
знаючи, що воно зросте
і хлібиною на столі возляже.

ПРО СЕБЕ

Чудові міркування
і в них частина істини,
бо пізнавши життя глибини,
можна сказати і не таке.

Чимало хибного все ж є,
бо в наших життях Всесвіт живе
і ми від цього ніде не дінемося,
а навпаки - із ним звіримося.

Тому і бачення суспільне
зовсім не однобоке таке,
бо кожен бачить світ так,
як може і як придатний
до цього внутрішній індивід,
щоб побачити глибини енергій всіх,
та такий ще не вродився...,
а я за бортом життя лишився.

Допоки не викорінимо із життя
ці зваби і роль золотого тільця,
то всі прояви негативу в діях
зруйнують будь який результат.

Переповнилася наша Земля
з-ра-ад-ни-ка-ми такими
і негативом простір заріс,
то багато голови положать
під злої смерті укіс.

Тому нам треба уже свідомо
творити доброту і любов із нею,
бо тільки цим ми будемо здатні
так і теж юд із Землі туди послати,
де добротою їх таких, будуть наповняти,
а у Всесвіті є до цього придатні.

Такі є в кожній сім'ї, у кожному РОДу,
як у кожному селі, чи місті і наРоду,
то так і у державах різних світу,
бо родяться вони з мудрістю в собі
і мають усіх навчати саме вони,
як жити, щоби доброти усі могли
для щасливого життя взяти.

Вона ж основа, кістяк життя
і на якостях її тримаємося рід і ми,
то як, скажіть, її не любити.
Любімо з кожним подихом своїм,
бо вона гарантом є того,
що з нею в радості зможемо жити
на втіху собі і ближнім.

Видать Дух святий послав
чоловіку божу Благодать,
щоб у віршах і в собі
її людям нести.

Хороший слід лишив у Роду
і наРод прийняв енергії ці,
які до вподоби нам
і во славу є богам.

Дякую за розуміння ЖИТТЯ
і моєї місії у ній!
Хай множаться такі думки
і такі носії, поміж людей,
то й не за горами Благодать
прийде до хати привітатъ.

З ЛЮБОВІ

З любові зустрілися тато й мати,
в стані любові ми зачаті,
з любов'ю нас навчають вони жити,
а ми її маємо для всіх справ носити,
то тоді і зменшимо зла у світі.

Чи правда у цих словах,
то вже треба знати вам,
бо тільки маючий любов у собі
є здатним пізнавати можливості її.

Хороше повчання для всіх,
то хай воно поміж людей літа
і в кожного гніздечко доброти зів'є,
бо за добротою любов до нас зайде.

ДЕ ЩАСТЯ?

Щастя завжди є у світі
і його, як волосся на голові,

воно, як те небо угорі,
та не кожен його зріє,
бо все, нібито, ніколи.

А ми ж родилися для нього
і Творець подарував нам зерна його,
то чому при можливостях таких
знаходимося постійно у війнах —
на кухні, на вулиці, на роботі...

То як же його знайти
і у своє життя поселити?
Та потрібно вчитися усім
нам доброту творити,
бо від неї ведуть дороги
до щастя й радості.

РУХ

Саме тіло є зібрання енергій різних в нас,
а вони рухалися і рухаються весь час,
то саме тим добре живеться,
хто в унісон із ними вертиться,
а хто організовує життя своє з ума,
то порушує вібрації природні,
роблячи штучний тиск
на потоки енергій своїх.

Рух енергій позитивних
є рух енергій творчих,
а рух енергій негативних
є рух енергій руйнівних
і лиш людина здатна
станом свого ума
для реалізації мети
вибирати енергії ті, чи інші.

НЕ Я СУДДЯ, А ВИ

Не я суддя для вас л-юди,
бо суддями самі собі є ви.
Так, кожен сам собі,
хоча інструментами є
наш ум і дії інших.

Якщо ви зумієте зрозуміти,
що появились осуди
самого себе з докорів Душі,
чи то зі слухів інших,
то це явлені уроки у житті,
як підказки для зміни дій своїх.

Не я для вас суддя, л-юди
і не боги ваші, а ви самі собі.
Не я суддя і не я суджу
кожного із вас і всіх, а ваші дії;

не господь, диявол, сатана
є тими енергіями негативними,
які ми хочемо, чи бажаємо проявити,
а сама думка і дії ваші;
в думках своїх і діях інших
ми здатні осуд проявляти,
та саме по діях наших
часто судять про нас люди,
як і ми, зазвичай, про них.

Не Творець-Дух святий, а ваші дії;
не міліціонер, а наші дії;
не прокурор, адвокат, а наші дії;
не суддя, чи президент, а наші дії
є суддями у наших життях
і настільки справедливі,
наскільки ми чути Душу здатні.

Тому за підсумок у життях
саме наші судження і дії
засвідчать в період-рок-час
про подальшу долю нас усіх,
хто у житті цьому Душу ніс,
зупинивши програму дій,
щоб творці залишили жити тих,
хто здатен дотримуватись рівноваг світових.

Ось таке попередження дозріло,
як пророцтво, як факт у життях.
Тому то суд нами перед нами
постане істиною сутності своєї,
відкинувши маски лицемірні,
якими відкриваються наші таїни
і істинні джерела нашого буття.
А судді хто? Ми...

ІДІОТ

Як важко праведником бути,
коли на твій життєвий хрест
збільшуються навантаження
щомиті і щодня у це життя.

Та я праведником і не є,
бо нікого і не просвітив,
пишучи ці слова
іще більше зла наплотив.

Я ж не бачу результатів
цієї своєї праці,
своїх творінь і труда –
виявляється одна марнота.

Так, відмова від бажань,
бажань надмірних, чи злих

полегшення у відчуттях дають,
та от творити позитив
не можу зразу досягнути.

Щоб, нібито, стрибнути
і результат відчути;
щоб бути в стані доброти
і результати бачити її
у своєму життєвому стилі
і у можливостях іншим її нести.

Я думав, що ці знання
прикрашу і покращу я,
трохи себе змінивши,
тим теплом доброти,
яка мала з Душі йти.

Та того не відбулося,
бо й слова клалися в рядки
та красою не наповнялися вони:
не було завершеності у них,
бо багато слів без рими,
як основи творчості піта все таки,
та мій ум не відвідали.

Нема таланту до цього,
не було у думках цих
і енергій святих у них,
бо про це свідчить
і відсутність учнів.

Я щось писав ці вісім років
та навчити нікого не зміг
тих якостей життя
на яких тримається Земля.

Лиш можливість-варіант були,
що ці слова комусь помічні
і вони є та живодайна свіча,
яка виводити могла
на божественні путі.

Цього не відбулося, ні,
бо так і не прийшло відповіді,
а для багатьох посили ці
стали причиною злоби.

То хто я тоді у суті?
Праведник в Душі,
чи джерело злоби...
Неук же не може вчити,
та ще й цього не бажає зрозуміти.

Заблукав я у житті,

що не можу знайти путі,
яким би хоч додому прийти,
не говорячи про путь до істини.

І так гірко на Душі і в умі,
що вчитися жити не бажаю
і цим Душу закриваю,
бо не проявлена праця в результаті.

Орач день орав,
та бачить, що поле
для посіву підготував.
Той, хто сів житом із весни,
побачив колосся золоті,
а що я бачу за ці роки?

Мабуть і не працював,
і труднощів у цьому не спізнав,
та й радості не відчував,
коли ось ці слова сюди складав.

Творець бачить результат,
а сліпий дрючком ляка собак...
Ось до чого я дожив,
що при житті став сліпий.

То прошу Отець-Мати-син
мене по своєму розсуди
і у спокої відпусти,
щоб останні дні, роки
пожити в радості
без устремлінь цих,
що нібито, слова мав нести.

Простіть... я не знав,
що кожен рядок, вірш
мене від вас віддаляв
і тільки тіла неміч
усвідомлення дала,
що ці роки лиш марнота була.

Я ж думав, ідіот,
що і я прикрашати здатен
людську мудрість-знання,
та і себе змінити на краще зможу,
то й іншим змінитися допоможу.

Хто я такий для Тебе,
та й для інших по суті?
Ідіот засліплений
і оправдань нема мені.

МРАЗЬ-ГИДОТА
Хто я у цім житті

Душею, Умом і Тілом?
Душею, як програма дій,
якою визначено путь мій
по задуму Космосу для нас,
щоб умом і тілом цим,
як енергетичним згустком
бути організмом-механізмом
тієї долі-частини у краплині
Всесвіту великого,
як бажаної тварини,
як споживаної скотини
без знання сенсу-цілі,
на які не впливаємо ми,
бо дії наші тілом механічні
фізіологією на все життя потрібні,
а той наш ум, який не здатен сам
реалізувати наших мрій і задум.

А по факту рутина щоденна,
яка радості не додає,
а лиш гнів, жорстокість, злоба
згадається нам у кінці дня,
які ми самі і плодили
з доцільностей лихих.
Порожній я, пустота
і дії мразь-гидота...

Та звідки думки такі?
Нема любові у труді,
а ті спроби щось творити,
не приносять умиротворення,
тому й зло росте в мені,
та ще й несучи його межі люди.

Хіба для цього я прийшов сюди?
Та напевне що й так, коли
по факту я не здатен ніц
вийти із програм,
та й по факту по світах
доброти нема де навчитись.

Дебілом був і лишився ним,
тому й життя неначе дим,
розвіялося днями нічим
і слідів на асфальті нема
від задумів і труда...
то для чого ж все таки жив?
Нема, нема відповіді у собі,
а для інших лиш лист опавший,
а далі гниль і тлін
і морок безпросвітний,
бо то були й не вірші,
а лишень їх тінь.

Вчився в школі, інституті,
книжки читав різні,
та розуму не надбав,
бо й шукати де не знав,
а може його на Землі
не посіяли боги...
Та відповіді не знайшов,
то так дурнем із життя
готовий відійти,
щоб не бути причиною біди.

Розчарувався я зовсім,
бо самотнім є у всіх
і ці Знання, і послання
відкрили очі мені передусім,
про що скажу відкрито для усіх,
бо утвердився все таки в думці своїй,
що уже знаю як факт при житті,
що нічого не знаю по своїй темноті.

А те що написане було,
то була суєта з суєт
і нічого нового не приніс
я думками у цей світ,
бо про це свідчить те,
що люди не читають книг
і цим підтверджують те,
що все це знають і без мене.

КА-ЯТ-ТЯ (І) ДУ-РА-КА
Не ті слова, мої любі, я писав,
не тими думками я вас звав
до молитов і добродіянь,
бо ними серцець ваших не торкав.

Я сам не знаю і не знав,
чи то є вірна путь
і каламутив словами уми
не відаючи, куди ведуть вони.

Простіть ви мене, дурака,
і хай уже по вашому буде,
хай множаться зради і брехня,
хай ріками тече кров людська.

Хай зростає число патріотів і героїв.
Хай плюють на БОГа-Життя...
бо найцінніше – переможена Москва,
а не дії миротворців і молитви.

Так було завжди і так сьогодні є,
що кінця війнам ніхто не знає,
та війна смерть і біду несла завжди
і одні їй завжди злораділи,

а багато в ній сльозами землю мили.

Мої сльози каяття
теж приймає земля,
то приходьте мене вбити,
щоб і далі такому життю радіти.

Хай не чують молитов ваші вуха,
хай буде, як господь звелів,
бо бачу, чую, відчуваю єством усім,
що Духом святим омілів
і сил для життя зовсім нема...
бо любов і всі енергії благі
віддаю задля миру і за спокій.

Ваші енергії верх взяли,
а мене прокляніть,
якщо змога у вас є
і творцю лист напишіть,
щоб до вас не прислав таких.

Перемогли енергії злі
і переможених б'ють
по законах господ ваших,
та ще й в історіях напишуть.

Погано, що за стільки віків
не навчилися люди жити,
тому нема й правди на Землі,
бо не має спокою чоловік у собі.

Де Роди предків наших?
Що ми знаємо про них?
А це ж вони щодня дбали
і якості життя стяжали.

Родами населена Земля
і усі вони мали звичаї свої,
та і якості життя у них
були між собою подібні.

Та все ж вони мали відмінності
у способах життя і поведінці
і проживали все таки вони
на територіях різних.

На них і дерева росли різні
і клімат був різноманітний,
але кожен рід, нарід, плем'я
мали рідні краї свої для серця.

А коли змішалися Роди,
то розлилися звичаї і традиції,
згубилася і енергетична міць їх

і тому об'єднання такі назвали нації,
об'єднавши саме так і землі-краї
і вже державами назвали.

Та все ж дещицю ми
зуміли традиціями зберегти
життєві якості ті
на просторах і в собі.

Тому назви держав
не торкає основ країв,
а лиш продукують ту суть і зміст,
що собою нації і держави несуть.

Так, це єднання слабкі
і політика оманлива у них.
тому їх ідеологія інтересів і користі
дають можливість зростати негативу скрізь.

Ось у чому небезпека чимала
і ослабленими є Роди і краї.
Ось чому зміцнювати Роди прийшла пора,
бо зневірилася і збайдужіла до нуля
умами л-юдина не одна
у своїй місії життєвій,
коли вона у собі береже
оте чисте покликання святе
і нам усвідомити потрібно це,
що чоловік у змінах таких
є фактором головним.

МОЄ КАЯТТЯ

Забули предків наших ми
і цим істину святу згубили,
бо місце й славу возлюбили,
а з ними й Душу віддали
звабам і золотому тельцю.

Каймося л-юди всі
за дії негідні свої,
а прощенням омиваймо вже
кожен крок, що життя несе.

Спом'янімо усі дії злі
від тепер і до дитячих літ,
бо саме вони джерелами є
ненависті, війн і цих бід.

Каюсь л-юди перед вами,
що потривожив ваші уми
і цим був подразником усім
у наплодженні енергій злих.

Така ситуація у світі вже давно,

і у всіх сферах життя зло все облягло.
І саме з цього ми тривогу б'ємо,
що людство втратило
здатність творити позитив,
а плодить у всьому негатив.

Тому й назвав людство юдами,
бо в поведінці нашій всюди
присутні характерні риси
тієї людиноненависті,
тієї у всьому вигоді і користі,
того обману й хитрості,
того нахабства і підступності,
які збрало людство в тому
всім відомому образі Юди,
як ідола для поклоніння,
як ідеологію для певного племені
у релігійній традиції собі,
а потім для всього людства,
які знищували традиції звичаєві
саме в поведінці такій
і в цих взаємовідносинах гнилих,
які і привели спільноту всю
до цих криз сьогоднішніх,
які і проявилися в міжнародному контролі
над потоками фінансів однією з каст,
які проявилися втручанням риторичним
у життєдіяльність і політику держав,
що ознак геноциду людства набрав.

Так, це велика помилка моя,
та все ж я свідомо діяв для тих,
хто в малості своїй на Землі
стяжав, творив якості духовні
періодично у виборах своїх,
чи усвідомлено уже.

Для прозріння я, друзі, вам писав,
хто іще у житті умом спав,
бо багато з нас так і тут живе,
коли Душа у них закритою є.

Так, закрита бажаннями людськими
у намаганні збирати речі матеріальні
і цим возвели ми себе у боги,
які розпусти, брехню, зло і гроші
у життя свої, як норму ввели.
Бо кожен вважає себе прагматичним
і життя здатен під себе лаштувати,
та цим статусом вважати себе надлюдьми
і царями над природою і небом готується стати
при невіданні своїм все таки їх покорити.
У цьому ми брали участь всі
і тому дожилися тепер

до цих нещасть, бід із тяжких зрад,
зрад Родам і Істині святій.

Ми сьогодні розгубились,
а дехто спроби робить
розпізнати життєву суть і зміст
і навчитись жити і життю радіти,
бо це і є той смисл у житті,
коли дії наші творчі
привносять у взаємини наші
доброту, щастя і любов.

Тому потребу велику має
кожен чоловік, як і спільнота вся,
щоб відновити прадавні якості життя –
і на цьому стверджуюся я.

Тому цей вірш не є каяттям,
бо написаний він Душею і життям.
Бо і каяття має місце лиш тоді,
коли б ми порушили істини святі.
То і не збираюся я мовчати.
Тому і далі буду писати
про цих юд у масках чоловіка
з довірою і надією до всіх,
що хтось із них все ж би дозрів
і Душею, і Умом би прозрів
до істин життя-буття,
бо в них енергії щастя.

Шкода, що в л-юдей нема
ще й досі того РА-з-ума,
як стан усього ества,
коли радість життя,
світла і енергій тепла,
взятими зрілими умами
для всіх дій л-юдини
за істину буття.

Шкода, шкода л-юди,
що саме так звертаюся до вас,
як тих лівих з юдів,
бо ця назва за нами збереглась
з тим змістом і суттю,
які закладені уже давно
в поведінку чоловіка,
який відмовився від звичаїв родів.

Тому ми досі уже майже всі
у гніві, гордині, ненависті, злі
крокуємо при житті щодня
зрадами до самознищення.

Шкода, що не відновлюються Роди.

Шкода, що саме різнопрошаркові л-юди
заповнили рідні простори святі
енергіями негативними,
опоганивши джерела родові
і дотепер борсаються у лайні,
не змінюючи нічого у собі
до хорошого і позитивного,
яке так потрібно нам самим
вирощувати кожному у житті.
Іншого л-юдині не дано,
але вона своїм умом,
діями негативними
і далі служить сатані,
бо ці енергії зла незнищенні,
а саме їх залишать на собі
для Всесвіту великого.

Ось у цьому помилка велика,
бо такі не відмовляються самі
від енергій життя-буття,
а й далі підтримуватимуть зло
при неусвідомленому невіданні.

У вас же л-юди закладена навік
програма дій для чоловіка,
тому і маєте у собі шанс бути
істинними творцями світу.
Не озирайтеся на всіх,
а виберіть самі собі той путь,
щоб бути подібними у діях
на сонце, землю, небо, повітря, воду
у своїй віддачі для життєвих основ
енергій радості і любові з доброти,
бо саме вона здатна, л-юди
вивести нас з цієї суєти.

ДУМКИ

Сиджу на лавці-гойдальці собі
та й лізуть в голову різні думки –
роботи нема, кругом війна,
а може то вже лінь,
то пошукаю я графин.

Випив самогону півграфина,
та думки і далі крутяться у голові.
Піду посплю тихенько, як слід...,
а може завітає до мене сусід,
як бувало то колись.

Ні не прийде, бо в роботі –
не посидить і все щось шукає...
Мабуть, все таки сусід
готується мене обдурить,
бо біля дверей уже

поставив довгий дрюк,
а може то він хоче мене вбити...

Аж учора дивлюсь через тин,
що він з дрючком тим
до вбиральні путь держить,
а я дурень такий
рушницю вже купив.

Вирив окоп – є і дзот
і сьогодні намір мав
дроном облітатъ
сусідове обійстя,
щоб уже із града
на упередження стрілять.

Ох, слава богу, що отак
сусід прошкутильгав,
а я автомати поховав.
Ні, хай іще лежать в кутку,
бо ненадійний інший сусід,
що живе через хату.

Та й узагалі усі такі злі...
А може залп зроблю
і на село страху нажену,
щоб не їздили по Європі,
а доглядали свої огороди...

А я ж дбаю про село
і іще хочу інше
силою приєднать,
бо в гурті таки сила є
і буде ким ворога вбивать.

Ох, думки, думки,
так багато вас у голові,
що хилять уже голову...
тож піду до вечора посплю...

Ось так працює штаб-баняк –
купив автомати-град,
бо сам не думає із сусідом,
щоб в альтанці спільній
попити кави-шоколад
і про перспективи поміркувать.

ДИВИНА
Всі реклами по ТеБе
здивували і мене,
що такий попит у спільноти
на продукцію з аптеки.
Таке враження, що ніби,
вся нація потребує ліків.

Тому зі знань своїх
скажу тут і для народу,
що всі болі і хвороби в тілі
у страждаючій Душі дозріли.
Хворий Дух у всіх,
бо якостей життя
не вистачає в них.

Дивина, дивина скрізь,
ніби уже й багато сліз,
та берегти життя свої
все таки не навчилися ми
і діями своїми щодня
більше схожі на дикуна.

Зникла культ-у-РА Родів,
а люди бігають сліпі і сплячі
з надуманих бажань своїх.
Охололи взаємини в сім'ї,
а ми усі живемо у страху,
одинокістю серед собі подібних.

То як будемо далі жити?
Хто нас усіх буде будити,
щоб культуру життя відновити?
Диво, дивина у світі,
що втрачене мистецтво жити –
жити і життя любити.

А ми ж Духа святого
є сподвижниками у житті
і маємо нести мудрість в люди,
надбану кожним у собі,
і ми теж будемо раді
її читати і досвід набувати,
наповнюючи себе і простори
добротою і любов'ю,
зберігаючи ці якості святі
на нашій матінці Землі.

ДУША

Душа, душа, як життя,
та ти іще більше,
бо ти є від Творця
і то є благодать велика,
коли Душа у Тіла
приходить при зачатті.

Хоча інколи до місяців п'яти
біля плоду в матері
ангели літають
і майбутнє життям звеселяють,
доки Душу творці

для нього шукають.

Щоб саме в цій дитині-людині,
щоб у її сім'ї-родині
вона мала умови рости
і її гідно у житті вести.

Та знаймо люди, знаймо всі,
що саме зачаття визначає путі
з якою Душею дитя буде йти,
бо саме любов шлюб має формувати,
і саме на любові ґрунтується
радість-благодать на її роки.

Тому, коли готуємося ми
утворювати сім'ю, дитину,
то маємо усе з любов'ю
усі дні до і після наповняти,
бо тіло Душу при зачатті
саме так має приймати,
щоб з такою легкоотою
у житті усе мати
і саме так любов'ю
усе життя наповняти.

Бо Душа – це ключ життя
і тому відповідальні є ми
її у всьому й скрізь леліяти
саме якістьими тими,
якими приходимо до раю всі.

Любі друзі запрошую на сторінки сайту для читання творчих доробок в прозі і віршах:
<http://mikolin.com.ua/>

О Г Л А В К И

СОНЯХИ 1
МУДРИМ БУТИ 2
НЕ ЗАКІНЧЕНА МІСЯ 3
ДОБРОГО ДНЯ! 3
МУДРІСТЬ 4
ПОХІД 4
ДУХ 5
БІДНОТА 5
ОБМАНИ 6
МУДРІСТЬ-БЛАГО 9
ВОДА 10
ЛІТО 10
ШАНСИ 11
ДВОЯКІСТЬ, ЧИ 11
ПРАВО НЕСТИ 13
ПЕРЕДУСІМ 14
ОСНОВА 15
ДУРНІ, ЧИ РОЗУМНІ 16
УЖЕ ДБАЮТЬ 16
НАСІННЯ 17
ПРОРОЦТВА 17
ДОЛЯ 18
СВІТ 20
ЖИВІ, НІ МЕРТВІ 21
ПОВЧАННЯ 24

ПОСИЛИ 25
ЄДНАЙМОСЯ ЛЮДИ ВСІ 25
МОЛИТВА 26
МОЛИТВА 27
СПАС 28
ДОБРОГО ВЕЧОРА! 29
ОЦІНКА 29
СВІДОМА ЧИСТОТА 30
ПРОСТОТА 30
ІСТИНА 31
ДОСВІД 31
ДОБРОТА-МІРИЛО ВСЬОМУ 32
ВСЕ ІЗ ДОБРОТИ 33
БОГОМИЛУВАННЯ 34
БОГОЛЮБІЄ 34
ЕНЕРГІЇ СЛІВ 35
ТИХА МОЛИТВА 39
ДІТИ БОЖІ 41
РОБИ СОБІ ВСЕ САМ 41
КНИГА 42
ПОЄДНАННЯ, ЧИ ЄДНАННЯ 42
ХЛІБ 43
ПРО СЕБЕ 43
З ЛЮБОВІ 45
ДЕ ЩАСТЯ? 45

РУХ 45
НЕ Я СУДІЯ, А ВИ 45
ЦІОТ 47
МРАЗЬ-ГИДОТА 49
КА-ЯТ-ТЯ (І) ДУ-РА-КА 51

МОЄ КАЯТТЯ 53
ДУМКИ 56
ДИВИНА 57
ДУША 58